

RECHTSPRAAK

X/Y

Geldvordering (kort geding) wordt afgewezen. Er is niet voldaan aan de verzwaarde motiveringseis ten aanzien van het spoedeisend belang. Tevens geen sprake van verhaalsrisico.

Feiten

Y is een groothandel in vis die tevens een zalmrokerij exploiteert. Y heeft in 2000 10% en in 2003 nog eens 41% van de aandelen in Z gekocht, een Turkse onderneming die een forellenkwekerij en een rokerij exploiteert. Op dat moment was Y exclusief afnemer van Z op grond van een daartoe gesloten leveringsovereenkomst. Voor de overname van het belang van 41% zijn een koopovereenkomst en een royalty-overeenkomst gesloten. Z2 houdt 45% van de aandelen in Z. Y heeft de royalty-overeenkomst ontbonden c.q. vernietigd, althans de royaltybetalingen opgeschort. Sindsdien zijn Y en Z2 verwikkeld in verschillende juridische procedures. Bij vonnis van 2 november 2011 heeft de rechtbank te Rotterdam, in conventie, Y veroordeeld om – kort gezegd – een bedrag van € 1.075.716 uit hoofde van de royalty-overeenkomst en € 153.883,12 bij wijze van schadevergoeding aan Z2 te betalen. Y heeft tegen het genoemde vonnis hoger beroep ingesteld bij het gerechtshof te Den Haag. Het hof heeft de zaak verwezen naar een rolzitting voor uitlaten aan de zijde van Y. In april 2016 hebben X c.s. na verloop van tijd van de voorzieningenrechter conservatoir beslag gelegd op het bedrijfspand van Y te Krimpen aan den IJssel. X c.s. vorderen bij wijze van voorlopige voorziening, uitvoerbaar bij voorraad, Y te veroordelen: primair aan X c.s. te betalen een bedrag van € 1.014.755, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente vanaf 1 januari 2017 tot de dag der betaling.

Oordeel

Ten aanzien van het spoedeisend belang wordt het volgende overwogen. Bij een gevraagde veroordeling tot betaling van een voorschotbedrag geldt een verzwaring van de motiveringseisen (HR 19 februari 1993, NJ 1995/704). X c.s. hebben daar niet aan voldaan. Daar waar Y de door X c.s. gestelde financiële situatie uitdrukkelijk en gemotiveerd heeft betwist, onder overlegging van stukken die op zijn minst de indruk wekken dat X c.s. het financieel niet zo slecht hebben, hebben X c.s. geen enkel stuk overgelegd waaruit hun gestelde financiële problemen zouden kunnen blijken. Voorts is onvoldoende aannemelijk dat de vrees van X betreffende de verhaalbaarheid van de vordering op Y terecht is. Uit het door Y overgelegde taxatierapport van 18 september 2014 is gebleken dat de marktw waarde van haar bedrijfspand te Krimpen aan den IJssel op dat moment werd begroot op € 1.525.000. X c.s.

hebben geen feiten of omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat die waarde sindsdien substantieel is verminderd. Tezamen met de twee bankgaranties van in totaal € 640.000 biedt Y voldoende verhaal en lijkt er, naar voorlopig oordeel, geen sprake van een verhaalsrisico. Het enkele feit dat X al zoveel jaren procedeert en het einde nog niet in zicht is vanwege de cassatieprocedure, is geen reden om een spoedeisend belang aan te nemen. Indien het al zo zou zijn dat de vordering van X c.s. voldoende vaststaat – hetgeen met de voorliggende stukken en de uitgebreide betwisting door Y overigens niet kan worden vastgesteld – en daardoor minder zware eisen aan het spoedeisend belang kunnen worden gesteld, dan nog heeft te gelden dat er sprake moet zijn van enig spoedeisend belang. X c.s. hebben een beroep gedaan op de zogenoemde ‘afstemmingsregel’, inhoudende dat de rechter in kort geding in beginsel zijn vonnis dient af te stemmen op het oordeel van de bodemrechter. Het hof heeft zich nog niet uitgesproken over de noodzaak om zekerheid te stellen en op dat punt moet daarom nog steeds worden uitgegaan van het oordeel van de bodemrechter in eerste aanleg. Dat betekent dat, nog los van de vraag over de aannemelijkheid van de vordering van X c.s. welke in de bodemprocedure beantwoord dient te worden, de verplichting van Y tot betaling nog niet is ingegaan. Ook deze omstandigheid staat toewijzing van het gevraagde voorschot in de weg.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-04-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:2599

Zaaknummer: C/10/520888 / KG ZA 17-151

Rechters: P. de Bruin

Advocaten: G.J. Dommerholt en M.A. de Vlieger

Wetsartikelen: 223 RV en 254 Rv